ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

9. september 2001 *

Kohtuasjas T-36/09,

dm-drogerie markt GmbH & Co. KG, asukoht Karlsruhe (Saksamaa), esindajad: advokaadid O. Bludovsky ja C. Mellein,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindajad: J. Novais Gonçalves ning hiljem G. Schneider,

kostja,

teine pool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikoja menetluses oli

Distribuciones Mylar, SA, asukoht Gelves (Hispaania),

* Kohtumenetluse keel: inglise.

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 30. oktoobri 2008. aasta otsuse (asi R 228/2008-1) peale, mis käsitleb Distribuciones Mylar, SA ja dm-drogerie markt GmbH & Co. KG vahelist vastulausemenetlust,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees J. Azizi, kohtunikud E. Cremona ja S. Frimodt Nielsen (ettekandja),

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades 23. jaanuaril 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 19. mail 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud vastust,

arvestades 1. juuli 2009. aasta otsust mitte lubada esitada repliiki,

arvestades Üldkohtu kirjalikke küsimusi pooltele,

arvestades 15. aprillil 2011 Üldkohtu kantseleisse saabunud poolte märkusi,

arvestades, et pooled ei esitanud ühe kuu jooksul alates kirjaliku menetluse lõpetamise kohta neile teate kättetoimetamisest taotlust korraldada kohtuistung, ning otsustades seetõttu ettekandja-kohtuniku ettekande ja Üldkohtu kodukorra artikli 135a alusel lahendada kohtuasi suulise menetluseta,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) põhjendustes 11 ja 12 (nüüd määruse nr 207/2009 põhjendused 12 ja 13) on ette nähtud:

„käesoleva määrusega loodava kaubamärgiõiguse rakendamiseks kõigi kaubamärkide suhtes tuleb võtta haldusmeetmeid ühenduse tasandil; seega on ühenduse olemasolevat institutsioonilist struktuuri ja võimude tasakaalustatust säilitades oluline luua

siseturu ühtlustamisamet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), mis oleks tehnilistes küsimustes sõltumatu ning õiguslikult, halduslikult ja rahanduslikult autonoomne; selleks on vajalik ja otstarbekas, et see amet oleks iseseisva õigusvõimega ühenduse organ, mis rakendaks talle käesoleva määrusega antud volitusi ja mis tegutseks ühenduse õiguse raames, vähendamata ühenduse institutsioonide pädevust;

tuleb tagada, et isikud, keda ameti otsused mõjutavad, oleksid õigusega kaitstud kaubamärgiõiguse eripäraga sobival viisil; selleks tuleb näha ette sätted kontrollijate ja ameti eri osakondade otsuste vaidlustamise kohta; kui osakond, kelle otsus vaidlustatakse, ei muuda oma otsust, peab ta vaidlustamise edastama ameti apellatsioonikojale, kes teeb selle kohta oma otsuse; apellatsioonikoja otsused omakorda võib edasi kaevata Euroopa Ühenduste Kohtusse, millel on õigus vaidlustatud otsus kas tühistada või seda muuta".

2 Määruse nr 40/94 artiklis 60a (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 62) nõukogu 19. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 422/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 40/94 (ELT L 70, lk 1), redaktsioonis, on kehtestatud õiguskaitsevahend, mida on mainitud määruse nr 40/94 põhjenduses 12, mille kohaselt „kui osakond, kelle otsus vaidlustatakse, ei muuda oma otsust, peab ta vaidlustamise edastama ameti apellatsioonikojale, kes teeb selle kohta oma otsuse". Määruse nr 40/94 artiklis 60a on sätestatud:

„1. Kui kaebuse esitanud osapoolele esitab vastuväiteid teine osapool ning kui vaidlustatava otsuse teinud osakond leiab kaebuse olevat vastuvõetava ja põhjendatud, parandab ta oma otsust.

2. Otsust võib parandada ainult siis, kui vaidlustatud otsuse teinud osakond teavitab teist osapoolt oma kavatsusest otsust parandada ning kui kõnealune osapool annab selleks nõusoleku kahe kuu jooksul alates teate saamise kuupäevast.

3. Kui teine osapool ei anna lõikes 2 osutatud teate saamisele järgneva kahe kuu jooksul nõusolekut vaidlustatud otsuse parandamiseks ning teeb selle kohta avalduse või jätab ettenähtud ajavahemiku jooksul avalduse tegemata, antakse kaebus viivitamata ilma sisuliste kommentaarideta üle apellatsiooninõukogule.

4. Kui vaidlustatud otsuse teinud osakond ei leia ühe kuu jooksul pärast põhjenduste esitamist, et kaebus oleks vastuvõetav ja põhjendatud, annab ta lõigetes 2 ja 3 sätestatud meetmete võtmise asemel kaebuse viivitamata ilma sisuliste kommentaarideta üle apellatsiooninõukogule."

3 Määruse nr 40/94 artiklis 77a (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 80), mis samuti lisati määrusega nr 422/2004, on sätestatud:

„1. Kui amet on teinud registrisse kande või võtnud vastu otsuse, mis sisaldab ilmset ametile omistatavat menetluslikku viga, tagab ta kande kehtetukstunnistamise või otsuse tühistamise. Kui menetluses on ainult üks osapool ning kui kanne või tegu mõjutab tema õigusi, toimub tühistamine või kehtetukstunnistamine isegi juhul, kui viga ei olnud osapoolele teada.

2. Lõikes 1 osutatud tühistamise või kehtetukstunnistamise teeb kas ameti enda algatusel või ühe menetlusosalise taotlusel kande või otsuse teinud osakond. Tühistamine või kehtetukstunnistamine toimub kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil registrisse tehti kanne või võeti vastu otsus, pärast menetlusosalistega ning registrisse kantud kõnealuse ühenduse kaubamärgi omanikuga konsulteerimist.

3. Käesoleva artikli kohaldamine ei piira osapoolte õigust esitada kaebus artiklite 57 ja 63 alusel ega võimalust parandada artikli 157 lõikes 1 osutatud rakendusmääruses sätestatud menetluste kohaselt ja tingimustel mis tahes keelevigu, ümberkirjutamise vigu ning ilmseid vigu ameti otsustes ning vigu, mille amet on teinud kaubamärgi registreerimisel või registreerimise avaldamisel."

4 Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus nr 40/94 (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189), eeskirjas 53, millele on viidatud määruse nr 40/94 artikli 77a lõikes 3 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 80 lõige 3), on sätestatud:

„Kui amet kas omal algatusel või menetlusosaliste pöördumise kaudu saab teada keeleveast, kirjaveast või ilmselgest eksimusest otsuses, siis hoolitseb ta selle eest, et asja eest vastutav osakond või muu üksus oma vea või eksimuse parandaks."

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

5 Hageja dm-drogerie markt GmbH & Co. KG esitas 13. augustil 2004 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") määruse nr 40/94 alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

6 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk dm.

7 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 9 ja 16 ning vastavad nendes klassides järgmisele kirjeldusele:

– klass 9: „Akud, prillid, säritatud filmid, fotoaparaadid, audio- ja videokassetid, digitaalkaamerate ja andmetöötlusmasinate mäluseadmed, mõõteriistad, termomeetrid, pistikupesade kaitsed, elektrilised andmekandjad, kaamerad, CD-seadmed, heli ja pildi salvestus-, edastus- ja taasesitusaparaadid; arvutiprinterid";

– klass 16: „Paber, papp, kartong; kirjatarbed, paberist või tselluloosist rätikud, paberist või tselluloosist mähkmed, liimid paberi ja kirjatarvete jaoks või koduses majapidamises kasutamiseks, fotonurgad, fotoalbumid, pakkekiled, paberist või plastist prügikotid, pakkekotid, ümbrised, paberist või plastist kotid, pakkekiled, paberkäterätikud".

8 Ühenduse kaubamärgi taotlus avaldati 9. mai 2005. aasta väljaandes *Bulletin des marques communautaires* nr 19/2005.

9 Vastulause esitaja Distribuciones Mylar, SA esitas 26. juulil 2005 määruse nr 40/94 artikli 42 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 41) alusel vastulause taotletud kaubamärgi registreerimisele eespool punktis 7 nimetatud kaupade jaoks.

10 Vastulause põhines varasemal Hispaania kujutismärgil nr 2561742, mille registreerimise taotlus esitati 13. oktoobril 2003 ja mis registreeriti 19. augustil 2004 ning mis on kujutatud järgmiselt:

11 Vastulause põhines kõigil kaupadel ja teenustel, mille jaoks varasem kaubamärk oli registreeritud ning mis kuulusid klassidesse 9 ja 39 ning vastasid järgmisele kirjeldusele:

– klass 9: „Kassaaparaadid, arvutusmasinad, andmetöötlusseadmed ja arvutid”;

– klass 39: „Arvutiosade, trükiste ja kirjatarvete vedu, pakendamine, ladustamine ja turustamine”.

12 Vastulause tugines määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktis b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b) osutatud põhjendusele.

13 Hageja ei esitanud vastulausete osakonnas märkusi.

14 Vastulausete osakond rahuldas 16. mai 2007. aasta otsuses, mis tehti hagejale teatavaks samal päeval, vastulause osas, mis puudutab eespool punktis 7 nimetatud, klassi 9 kuuluvaid kaupu, välja arvatud prillid ja termomeetrid. Vastulause lükati seevastu tagasi klassi 9 kuuluvate prillide ja termomeetrite osas ning kõikide klassi 16 kuuluvate kaupade osas.

15 Säritatud filmide ning audio- ja videokassettide kohta märkis vastulausete osakond järgmist (lk 4, esimene ja kolmas lõik):

„[…] See sarnasuse tase on tuvastatud ka audio- ja videokassettide osas, kuna need hõlmavad digitaalkassette ja neid saab kasutada digitaalsetes videokaamerates. Lisaks võimaldavad mõningad aparaadid analoogkassettide sisu salvestada ümber digitaalsetele DVD-dele.

[…]

Siiski ei ole eespool nimetatud vastavused piisavad selleks, et muuta säritatud filmid ning audio- ja videokassetid sarnaseks vastulause esitaja mis tahes kaupadega. Kõike seda arvesse võttes kaubad nagu säritatud filmid, mida kasutatakse aparaatidega, mis

traditsiooniliselt asendavad digitaalkaameraid, või sellised andmekandjad nagu audio- ja videokassetid, mis on traditsiooniliselt [*sic*]".

16 Seejärel leidis vastulausete osakond, et esineb taotletava kaubamärgi ja vastulause esitaja kaubamärgi segiajamise tõenäosus kõikide kaupade osas, mida võib pidada sarnaseks, sealhulgas need kaubad, mis on käsitatavad kaudselt sarnastena. Sellest tulenevalt keelduti taotletavat kaubamärki registreerimast kaupade jaoks, sealhulgas säritatud filmide ning audio- ja videokassettide jaoks.

17 Vastulausete osakond teavitas 8. juuni 2007. aasta kirjaga pooli sellest, et ta kavatseb määruse nr 40/94 artikli 77a alusel 16. mai 2007. aasta otsuse tühistada ilmse menetlusliku vea tõttu, mis seisneb kaupade ja teenuste loetelude ammendava võrdluse puudumises. Pooltel paluti esitada kahe kuu jooksul oma märkused sellise tühistamise otstarbekuse kohta.

18 Hageja esitas märkused 23. juuli 2007. aasta kirjaga, mille ühtlustamisamet sai kätte 24. juulil 2007. Selles kirjas väitis ta, et vastulause esitaja ei ole piisavalt tõendanud oma varasema õiguse esinemist ning et asjaomaste kaubamärkidega hõlmatud kaubad ei ole sarnased. Lisaks märkis ta järgmist:

„Hagejal on hea meel, et vastulausete osakond kavatseb oma 16. mai 2007. aasta otsuse tühistada, kuna kaebus, mille ta kavatses selle otsuse peale esitada, võib nüüd olla välditav."

19 Vastulausete osakonna liige saatis 26. novembril 2007 pooltele kirja, milles oli märgitud:

„[Ühtlustamisamet] leidis lõpuks, et tema 16. mai 2007. aasta otsus ei sisalda ühtegi ilmset menetluslikku viga. Seega ei ole vaja artiklit 77a käesoleval juhul kohaldada. Siiski sisaldas see otsus leheküljel 4 ilmset viga, mille [ühtlustamisamet] parandas vastavalt [määruse nr 2868/95] eeskirjale 53. See parandus ei muuda otsuse tulemust."

20 Sellele kirjale oli lisatud 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon (edaspidi „16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon"). Otsuse uus versioon kandis sama kuupäeva kui algversioon ning sisaldas sama resolutsiooni. Uues versioonis oli algversiooni lehekülje 4 kolmas lõik (vt eespool punkt 15) asendatud järgmise lõiguga:

„Vastulause esitaja andmetöötlusseadmed hõlmavad laia kaupade kategooriat, mille hulka kuuluvad aparaadid, mis võivad säritatud filmilt lugeda sellele salvestatud pildi informatsiooni ja teisendada selle optiliseks või elektrooniliseks digitaalinformatsiooniks (ja vastupidi). Neid aparaate võidakse fotograafiale spetsialiseerunud kauplustes müüa nii spetsialistidele kui ka amatööridele. Seda arvesse võttes leiab [ühtlustamisamet], et säritatud filmid ja andmetöötlusseadmed on kaudselt sarnased."

21 Vastulause esitaja palus 26. novembri 2007. aasta kirjas, et vastulausemenetluse pooltele antaks tähtaeg parandatud otsuse peale kaebuse esitamiseks.

22 Vastulausete osakonna liige saatis 19. detsembril 2007 pooltele kirja järgmises sõnastuses:

„Juhin tähelepanu sellele, et [ühtlustamisamet] on seisukohal, et [16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon] kujutab endast otsust, mille peale võib kaebuse esitada, ning seetõttu võib menetluspool, kelle kahjuks otsus tehti, esitada vastavalt määruse nr 40/94 artiklile 58 selle otsuse peale kaebuse. Määruse artikli 59 [*sic*] kohaselt tuleb kaebus esitada [ühtlustamisametile] kirjalikult kahe kuu jooksul alates otsuse teatavakstegemisest (see tähendab 26. novembrist 2007) ning kirjalik selgitus edasikaebuse aluste kohta tuleb esitada nelja kuu jooksul alates samast kuupäevast. Kaebust ei loeta esitatuks enne, kui on tasutud 800 euro suurune lõiv kaebuse esitamise eest."

23 Hageja esitas 24. jaanuaril 2008 ühtlustamisametile määruse nr 40/94 artiklite 57–62 (nüüd määruse nr 207/2009 artiklid 58–64) alusel kaebuse, milles palus esiteks tühistada vastulausete [osakonna] 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni ning teiseks lükata vastulause täielikult tagasi.

24 Hageja esitas oma hagi põhjendused 17. märtsil 2008 esitatud dokumendis. Hageja esitas eelkõige järgmised etteheited. Esiteks ei kujuta algsesse otsusesse tehtud muudatused endast ilmsete vigade parandamist. Need muudatused seisnesid nimelt vastuolulise ja osalt arusaamatu põhjenduse asendamises uute argumentidega. Teiseks ei ole vastandatud kaubamärkidega tähistatavad kaubad sarnased. Kolmandaks ei ole vastulause esitaja tõendanud, et vastulause aluseks olev kaubamärk kuulub talle.

25 Vastulause esitaja ei esitanud hagi kohta märkusi.

26 Ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda jättis 30. oktoobri 2008. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”), mis tehti hagejale teatavaks 14. novembril 2008, kaebuse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

27 Esiteks leidis ta, et vastulausete osakonna otsuse peale redaktsioonis, mis tehti teatavaks 16. mail 2007, ei esitatud kaebust määruse nr 40/94 artiklis 59 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 60) ette nähtud tähtaja jooksul ning seetõttu oli otsus jõustunud.

28 Vastulausete osakonna 8. juuni 2007. aasta kiri, milles paluti pooltel esitada märkused selle otsuse tühistamise kohta, ei olnud kaebuse esitamise tähtaja kulgemist peatava toimega.

29 Hageja vastust sellele kirjale ei saa käsitada otsuse peale esitatud kaebusena. Igal juhul esitati see vastus, mis saabus ühtlustamisametisse 24. juulil 2007, pärast otsuse teatavakstegemisest alanud kahekuulise kaebetähtaja möödumist.

30 Apellatsioonikoda leidis samuti, et otsuse algversiooni tekitatud arusaamisraskused ei takistanud hagejal kaebust esitada, vaid oleksid vastupidi pidanud teda selleks ajendama.

31 Hageja 24. jaanuaril 2008 esitatud kaebus 16. mai 2007. aasta otsuse peale selle algversioonis on seega esitatud hilinenult ning tuleb jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

32 Teiseks möönis apellatsioonikoda, et 16. mai 2007. aasta otsuse parandamine oli toiming, mis võis riivata hageja huve, muutes selgelt tema õiguslikku olukorda.

33 Siiski ei toonud käesolevas asjas käsitletav parandus kaasa poolte huvide riivet määruse nr 40/94 artikli 58 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 59) tähenduses. 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon sisaldab sama resolutsiooni kui algversioon. Seega, kuna kõnealune parandus piirdus algse otsuse resolutsiooni põhjendamisega, ei kahjustanud see hagejat. Seetõttu ei ole 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon vaidlustatav akt.

34 Lisaks, kui vastulausete osakond otsustas vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirjale 53 parandada tehnilised vead, selle asemel et otsus määruse nr 40/94 artikli 77a alusel tühistada või viimati nimetatud määruse artikli 60a alusel läbi vaadata, ei asendanud ta algset otsust uue otsusega.

35 Sellest tulenevalt jäeti kaebus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ka osas, milles see oli esitatud 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni peale.

Poolte nõuded

36 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– esimese võimalusena lükata vastulause täielikult tagasi; teise võimalusena saata asi tagasi ühtlustamisametile;

– mõista kohtukulud välja vastulause esitajalt.

37 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

38 Käsitletavas hagis väidab hageja, et apellatsioonikoda jättis ekslikult tema kaebuse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, ning palub oma esimeses nõudes vaidlustatud otsuse tühistada. Hageja palub Üldkohtul lisaks vastulause täielikult tagasi lükata või teise võimalusena saata asi tagasi ühtlustamisametile.

Nõue tühistada vaidlustatud otsus

Poolte argumendid

39 Hageja väidab, et apellatsioonikoda jättis ekslikult tema kaebuse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

40 Esiteks peatasid märkused, mis ta esitas 23. juulil 2007 vastuseks 8. juuni 2007. aasta kirjale, milles vastulausete osakond teavitas pooli oma kavatsusest tühistada 16. mai 2007. aasta otsus, selle otsuse peale kaebuse esitamise tähtaja kulgemise.

41 Hageja on seisukohal, et see oleks nimelt ebaloogiline ja ebaõiglane, kui iga pool, kelle kahjuks otsus on tehtud, peaks esitama otsuse peale kaebuse, kui samal ajal toimub otsuse tühistamise menetlus. Vastupidise lahenduse korral toimuks korraga kaks eraldi menetlust, mida viivad läbi ühtlustamisameti kaks eraldiseisvat organit ja mis võivad jõuda erinevate tulemusteni. Lisaks muudaks otsuse võimalik tühistamine kaebuse esitamise kasutuks.

42 Seega tuleb asuda seisukohale, et otsuse tühistamise menetluse alustamine selle otsuse peale kaebuse esitamise tähtaja jooksul peatab kõnealuse tähtaja kulgemise.

43 Teiseks, juhul kui läbivaatamismenetluse alustamine käesolevas asjas ei oleks toonud kaasa kaebetähtaja kulgemise peatumist, oleks õiguskindluse kaitse põhimõte nõudnud, et pooli hoiatataks selle eest ning teavitataks vajadusest esitada apellatsioonikojale eraldi kaebus.

44 Kolmandaks ei olnud apellatsioonikojal alust väita, et 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni teatavakstegemine ei olnud käesoleval juhul vaidlustatav akt, põhjendusel et selle versiooni tulemus ei olnud teistsugune selle otsuse algversioonis sätestatust. Käesoleval juhul tuleb arvesse võtta, et 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon asendab algversioonis sisalduvad vastuolulised ja osalt arusaamatud põhjendused uute põhjendustega. Esiteks on aga võimatu esitada kaebust otsuse peale, mille põhjendused on puudulikud. Teiseks peaks otsuse osade peale, mida muudatus puudutab, saama esitada kaebuse. Pealegi nõustub ühtlustamisamet hageja seisukohaga, nagu nähtub nii 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioonis sisalduvast märkest kaebetähtaja kohta kui ka 19. detsembri 2007. aasta kirja sõnastusest (vt eespool punkt 22).

45 Neljandaks nõudis õiguskindluse kaitse põhimõte käesolevas asjas, et apellatsioonikoda peaks kaebust vastuvõetavaks. Ühtlustamisamet märkis nimelt kaks korda selgelt ja otsesõnu (vt eespool punkt 44), et 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon on vaidlustatav akt. Ühtlustamisamet oli seega kohustatud tegutsema omaenda sõnade kohaselt.

46 Kuigi ühtlustamisamet leiab, et apellatsioonikoda jättis kaebuse vastuvõetamatuse tõttu õigustatult läbi vaatamata, alustab ta meenutamisest, milliseid vigu tegi käesolevas asjas vastulausete osakond.

47 Esiteks esineb 16. mai 2007. aasta otsuse põhjendustes puudusi, eelkõige vastuoluline arutluskäik ja poolik lause.

48 Teiseks alustas vastulausete osakond määruse nr 40/94 artiklis 77a ette nähtud tühistamismenetlust, kuigi mingit ilmset menetluslikku viga ei olnud tehtud.

49 Kolmandaks kohaldas vastulausete osakond määruse nr 2868/95 eeskirja 53, mis võimaldab parandada tehnilisi vigu, kuigi 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni tehtud muudatused ei olnud käsitatavad selliste ilmsete vigade parandamisena nagu keelevead, ümberkirjutamise vead või muud liiki vead, mille parandamise vajadus on ilmne selles mõttes, et ei oleks olnud mõeldav ükski muu sõnastus kui see, mis tuleneb muudatusest. Nagu apellatsioonikoda õigesti märkis, eiras vastulausete osakond 26. novembri 2007. aasta kirjas põhjendamiskohustust, mis tal lasub vastavalt määruse nr 40/94 artiklile 73 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 75), kui ta ei täpsustanud, milles seisnesid tehnilised vead, mille parandamine osutus vajalikuks.

50 Neljandaks, nagu apellatsioonikoda samuti märkis, allkirjastas 26. novembri 2007. aasta kirja selle osakonna üksainus liige, rikkudes määruse nr 2868/95 eeskirja 100.

51 Siiski jättis apellatsioonikoda vastuvõetamatuse tõttu õigustatult läbi vaatamata kaebuse, mille hageja esitas 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni peale, kuna hagejale selle 8. juuni 2007. aasta kirja saatmine, milles paluti pooltel esitada märkused

16. mai 2007. aasta otsuse tühistamise kohta, ei olnud selle otsuse peale kaebuse esitamise tähtaja kulgemist peatava toimega, kuna hagejal ei ole alust käesolevas asjas õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele tugineda, ning kuna 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon ei mõjuta hageja õiguslikku olukorda ega ole seetõttu vaidlustatav akt.

52 Esiteks väidab ühtlustamisamet, et määruse nr 40/94 artikli 77a lõikest 3 tuleneb, et selles artiklis ette nähtud tühistamismenetluse alustamine ei ole otsuse peale sama määruse artikli 59 alusel kaebuse esitamise tähtaja kulgemist peatava toimega.

53 Lisaks ei ole ühtlustamisamet kohustatud pooli hoiatama selle eest, et tühistamismenetluse alustamine ei peata kaebuse esitamise tähtaja kulgemist.

54 Hageja ei esitanud aga 16. mai 2007. aasta otsuse peale kaebust kahe kuu jooksul alates selle teatavakstegemisest. Kaebuses, mille hageja esitas apellatsioonikojale, paluti seega jõustunud otsus uuesti läbi vaadata, mida apellatsioonikoda ei saanud teha.

55 Teiseks ei ole hagejal alust käesolevas asjas tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele.

56 Esiteks hoiatati hagejat 16. mai 2007. aasta otsuse teatavakstegemisel, mis toimus samal päeval, et tal on võimalik esitada selle otsuse peale kaebus kahe kuu jooksul.

57 Teiseks ei too tühistamismenetluse alustamine tingimata kaasa kaalutavat tühistamist. Käesoleva kohtuasja asjaoludel oli hagejal seda enam põhjust 16. mai 2007. aasta otsuse võimalikus tühistamises kahelda, et selles otsuses toime pandud rikkumised ei kujutanud endast ilmseid menetluslikke vigu. Ta ei saanud seega kõnealuse otsuse tühistamist õiguspäraselt eeldada sellise kindlusega, et ta võis rahulikult loobuda kaebuse esitamisest tema registreerimistaotluse osalise tagasilükkamise peale.

58 Kolmandaks ei olnud parandusel, mille vastulausete osakond käesoleval juhul tegi, mingeid tagajärgi hageja õiguslikule olukorrale, kuna hageja registreerimistaotluse tagasilükkamise ulatus jäi muutumatuks.

59 Ühtlustamisamet leiab, et seetõttu oli apellatsioonikoda kohustatud jätma hageja kaebuse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, nagu ta ka tegi.

60 Kokkuvõttes on ühtlustamisamet seisukohal, et apellatsioonikoda ei rikkunud õigusnorme ning et käesolev hagi tuleb jätta rahuldamata. Siiski ei ole ta vastu sellele, et Üldkohus langetab vastulausete osakonna tehtud menetluslikke vigu arvesse võttes õiglase otsuse.

Üldkohtu hinnang

– Võimalus esitada kaebus 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni peale

61 Määruse nr 40/94 artiklist 57 koostoimes artikliga 58 tuleneb, et vastulausete osakondade otsuste peale, mis lõpetavad vastulausemenetluse, saavad ühtlustamisameti apellatsioonikodadele kaebuse esitada pooled, kelle kahjuks otsus tehti.

62 Kaebuses, mille hageja esitas apellatsioonikojale, palus ta tühistada „vastulausete [osakonna] 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni" ning lükata vastulause täielikult tagasi.

63 Kuna see kaebus jäeti vaidlustatud otsuses vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, palub hageja Üldkohtul selle otsuse tühistada.

64 Selleks et jõuda järeldusele, mille tegi vaidlustatud otsuses, leidis apellatsioonikoda sisuliselt esiteks, et kuna hageja ei esitanud kaebust 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni teatavakstegemisest alanud tähtaja jooksul, ei olnud tal enam õigust seda otsust vaidlustada, ning teiseks, et kuna vastulausete osakonna tehtud parandus ei

muutnud hageja taotletava kaubamärgi registreerimise õiguse ulatust, ei ole 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon vaidlustatav akt.

65 Käesoleva hagi põhjendamiseks vaidlustab hageja kaks hinnangut.

66 Seega tuleb kõigepealt analüüsida küsimust, kas 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon oli akt, mille peale sai apellatsioonikojale kaebuse esitada. Seetõttu on vaja sissejuhatuseks kindlaks teha nende muudatuste ulatus, mis vastulausete osakond tegi 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni.

67 16. mai 2007. aasta otsuse algversioon sisaldas leheküljel 4 järgmises sõnastuses lõiku:

„[…] See sarnasuse tase on tuvastatud ka audio- ja videokassettide osas, kuna need hõlmavad digitaalkassette ja neid saab kasutada digitaalsetes videokaamerates. Lisaks võimaldavad mõningad aparaadid analoogkassettide sisu salvestada ümber digitaalsetele DVD-dele."

68 Samal leheküljel oli siiski ka järgmine lõik, mis on täielikult ära toodud:

„Siiski ei ole eespool nimetatud vastavused piisavad selleks, et muuta säritatud filmid ning audio- ja videokassetid sarnaseks vastulause esitaja mis tahes kaupadega. Kõike seda arvesse võttes kaubad nagu säritatud filmid, mida kasutatakse aparaatidega,

mis traditsiooniliselt asendavad digitaalkaameraid, või sellised andmekandjad nagu audio- ja videokassetid, mis on traditsiooniliselt [*sic*]".

69 Algses redaktsioonis sisaldas 16. mai 2007. aasta otsus seega vastuolulist hinnangut küsimuses, kas audio- ja videokassetid ning vastulause esitaja kaubamärgiga tähistatavad kaubad on sarnased. Lisaks leidis vastulausete osakond, et säritatud filmid ja kaubad, mille jaoks vastulause esitaja kaubamärk on registreeritud, ei ole sarnased. Vastulause siiski rahuldati ning sellest tulenevalt lükati hageja esitatud registreerimistaotlus tagasi nii audio- ja videokassettide kui ka säritatud filmide osas.

70 16. mai 2007. aasta otsuse parandus, mille vastulausete osakond tegi, seisnes eespool punktis 68 ära toodud lõigu asendamises järgmise lõiguga:

„Vastulause esitaja andmetöötlusseadmed hõlmavad laia kaupade kategooriat, mille hulka kuuluvad aparaadid, mis võivad säritatud filmilt lugeda sellele salvestatud pildi informatsiooni ja teisendada selle optiliseks või elektrooniliseks digitaalinformatsiooniks (ja vastupidi). Neid aparaate võidakse fotograafiale spetsialiseerunud kauplustes müüa nii spetsialistidele kui ka amatööridele. Seda arvesse võttes leiab [ühtlustamisamet], et säritatud filmid ja andmetöötlusseadmed on kaudselt sarnased."

71 Parandusega kõrvaldati seega algne vastuolu, mis puudutas audio- ja videokassette ning rääkis vastu algsele hinnangule, mille kohaselt ei ole säritatud filmid sarnased vastulause esitaja kaubamärgiga hõlmatud kaupadega. Resolutsiooni seevastu ei muudetud.

72 Tuleb meenutada, et pärast seda, kui vastulausete osakond oli esmalt kavatsenud 16. mai 2007. aasta otsuse tühistada, möönis ta, et määruse nr 40/94 artiklis 77a ette nähtud tingimused ei olnud täidetud. Vastulausete osakonna üks liikmetest märkis 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni teatele lisatud 26. novembri 2007. aasta kirjas (vt eespool punkt 21), et selle otsuse algversioonis oli tehtud ilmne viga, mis tuleb määruse nr 2868/95 eeskirja 53 kohaselt parandada.

73 Sellest sättest ilmneb, et kui ühtlustamisamet kas omal algatusel või menetlusosaliste pöördumise kaudu saab teada keeleveast, kirjaveast või ilmselgest eksimusest otsuses, siis hoolitseb ta selle eest, et asja eest vastutav osakond või muu üksus oma vea või eksimuse parandaks. Sellisest sõnastusest tuleneb, et kõnealuse sätte kohaselt tehtud parandused saavad tähendada üksnes õigekirja- või grammatikavigade, ümberkirjutamise vigade – näiteks poolte nimesid või tähiste kirjapilti puudutavad vead – või selliste vigade parandamist, mis on nii ilmsed, et ei oleks olnud mõeldav ükski muu sõnastus kui see, mis tuleneb muudatusest.

74 Muudatused, mis käesoleval juhul tehti (vt eespool punktid 67–71), seisnesid aga mitte ainult sellise pooliku lause täiendamises, mille mõte oli arusaamatu, vaid ka audio- ja videokassette puudutavate põhjenduste sisemise vastuolu ning nii nende kaupade kui ka säritatud filmide osas põhjenduste ja resolutsiooni vahelise vastuolu lahendamises.

75 Tuleb seega tõdeda, et 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni parandamine puudutas selle otsuse sisu ennast ning et järelikult ei ole tegemist tehnilise vea parandamisega. Selles suhtes tuleb märkida, et vastuolu sellise otsuse põhjendustes, mis käsitleb küsimust, kas taotletava kaubamärgiga tähistatavad teatud kaubad on sarnased teatud kaupadega, mille jaoks on registreeritud vastulause esitaja kaubamärk, võib lahendada nii ühte- kui teistpidi. Samamoodi võib otsuse põhjenduste ja resolutsiooni vahelise

vastuolu, mis tuleneb sellest, et taotletava kaubamärgi teatud kaupu ja vastulause esitaja kaubamärgi kaupu ei peeta sarnaseks, samas kui vastulause nende kaupade osas sellegipoolest rahuldatakse, lahendada nii kõnealuste kaupade teatud sarnasuse tuvastamise kui ka vastulause tagasilükkamisega nende kaupade osas.

76 Järelikult ei olnud tekst, millega asendati 16. mai 2007. aasta otsuse algne tekst, ilmne ning käesoleval juhul tehtud muudatust ei saa pidada määruse nr 2868/95 eeskirjas 53 sätestatutest ühte liiki vea parandamiseks.

77 Seda muudatust ei saanud teha ka ühegi teise sätte alusel, mis võimaldavad vastulausete osakondadel oma otsuseid pärast nende vastuvõtmist ja teatavakstegemist tühistada.

78 Nimelt nagu 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni teatele lisatud 26. novembri 2007. aasta kirjas tunnistati, ei olnud määruse nr 40/94 artiklis 77a ette nähtud tingimused täidetud, kuna käesoleval juhul ei ole tehtud ilmset ühtlustamisametile süüks pandavat menetlusviga. Vastulausete osakond ei saanud seega 16. mai 2007. aasta otsust tühistada ega uut otsust vastu võtta.

79 Vastulausete osakond ei saanud käesolevas asjas ka kasutada määruse nr 40/94 artiklis 60a ette nähtud pädevust vaadata oma otsused uuesti läbi, kuna selle pädevuse teostamise eeldus on apellatsioonikojale kaebuse esitamine ning kuna oli selge,

et hageja ei olnud määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud tähtaja jooksul 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni peale kaebust esitanud.

80 Nagu määruse nr 40/94 põhjendustes 11 ja 12 on täpsustatud, soovis seadusandja seda määrust vastu võttes määrata kindlaks ühtlustamisameti ja tema iga talituse pädevuse. Vastulausete osakondade tehtud otsuste vaidlustamise tavapärane viis seisneb selles, et pooled, kelle huve need otsused riivavad, kasutavad määruse nr 40/94 VII jaotises (nüüd määruse nr 207/2009 VII jaotis) ette nähtud õiguskaitsevahendeid. Lisaks on määruses nr 40/94 ette nähtud kolm juhtumit, mille korral vastulausete osakonnad võivad ise tühistada otsused, mis nad on vastu võtnud, ehk eespool punktides 72–79 analüüsitud kolm olukorda. Need olukorrad on ammendavad. Määrusega nr 40/94 kehtestatud haldusmenetluse normide üldisest ülesehitusest tuleneb, et üldjuhul vastulausete osakondade pädevus ammendub, kui nad teevad selle määruse artikli 43 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 42) alusel otsuse, ning et neil puudub pädevus väljaspool määruses ette nähtud juhtumeid tühistada või muuta otsuseid, mille nad on vastu võtnud.

81 Nagu eespool meenutati, ei vastanud 16. mai 2007. aasta otsuse parandus siiski ilmselgelt tehnilise vea parandamisele ega kuulunud ka ühegi teise määruses nr 40/94 ette nähtud juhtumi alla.

82 Muudatus 16. mai 2007. aasta otsuse algversioonis tehti seega väljaspool määruses nr 40/94 ette nähtud juhtumeid, mille korral vastulausete osakonnad võivad otsuseid tühistada. Muudatusel puudus niisiis igasugune õiguslik alus, nagu nõustuvad

nii hageja apellatsioonikojale esitatud kaebuses kui ka apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses ning ühtlustamisamet käesolevas menetluses esitatud vastuses.

83 Selles suhtes tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et Euroopa Liidu institutsioonide, organite ja ametite õigusaktide suhtes kehtib üldjuhul seaduslikkuse presumptsioon ja seetõttu isegi juhul, kui nendes esineb rikkumisi, tekitavad need õiguslikke tagajärgi nii kaua, kuni neid ei ole tühistatud või kehtetuks tunnistatud. Erandina sellest põhimõttest tuleb siiski akte, milles esineb nii ilmse raskusega rikkumine, et seda ei saa liidu õiguskorras lubada, isegi ameti omal algatusel käsitada aktidena, mis ei ole õiguslikke tagajärgi tekitanud, see tähendab pidada neid õigustühiseks. Selle erandi eesmärk on säilitada tasakaal kahe olulise, kuid mõnikord vastandliku nõude vahel, millele õiguskord peab vastama ning milleks on õigussuhete stabiilsus ja seaduslikkuse tagamine. Kuna akti õigustühisuse tuvastamisega kaasnevad õiguslikud tagajärjed on rasked, võib õiguskindlusest tulenevatel põhjustel tuvastada õigustühisuse üksnes äärmuslikel juhtudel (vt selle kohta Euroopa Kohtu 12. juuli 1957. aasta otsus liidetud kohtuasjades 7/56 ja 3/57-7/57: Algera jt *vs.* Assemblée commune, EKL 1957, lk 81, 122; 12. mai 1977. aasta otsus kohtuasjas 31/76: Hebrant *vs.* parlament, EKL 1977, lk 883, punkt 23; 26. veebruari 1987. aasta otsus kohtuasjas 15/85: Consorzio Cooperative d'Abruzzo *vs.* komisjon, EKL 1987, lk 1005, punktid 10 ja 11, ning 15. juuni 1994. aasta otsus kohtuasjas C-137/92 P: komisjon *vs.* BASF jt, EKL 1994, lk I-2555, punktid 48–50).

84 Nii on Euroopa Kohus leidnud, et juhul, kui ei esine erilisi asjaolusid, mis võiksid niisugust hilinemist põhjendada, on õigustühine hindamisaruanne, mille haldusasutus on lõplikult vastu võtnud enam kui 15 kuud pärast perioodi, mille kohta see aruanne on koostatud (eespool punktis 83 viidatud kohtuotsus Hebrant *vs.* parlament, punktid 22–26).

85 Lisaks on Euroopa Kohus leidnud, et liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluses on kohtu ülesanne kontrollida, kas teisene õigusnorm, mille rikkumine väidetakse olevat toime pandud, kuulub ühendustele antud pädevusse ning kas seetõttu ei puudu sellel ühenduse õiguskorras õiguslik alus, ning seda vaatamata asjaolule, et kõnealuse otsuse tühistamiseks ei ole määratud tähtaja jooksul esitatud hagi ning see on järelikult

jõustunud (Euroopa Kohtu 10. detsembri 1969. aasta otsus liidetud kohtuasjades 6/69 ja 11/69: komisjon *vs.* Prantsusmaa, EKL 1969, lk 523, punktid 11–13).

86 Eespool käsitletu tõendab, et rikkumised, mille tõttu liidu kohus võib akti pidada õigustühiseks, erinevad rikkumistest, mille tuvastamine toob üldjuhul kaasa nende aktide tühistamise, mille seaduslikkust kontrollitakse vastavalt asutamislepingule, mitte nende laadi tõttu, vaid nende raskuse ja ilmselguse tõttu. Õigustühiseks tuleb pidada nimelt akte, milles esineb rikkumisi, mille raskus on nii ilmne, et see mõjutab aktide olulisi tingimusi (vt selle kohta eespool punktis 83 viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* BASF jt, punktid 51 ja 52).

87 Nagu eespool punktides 72–82 tõdeti, esines käesoleval juhul 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioonis selle akti olulisi tingimusi puudutavaid rikkumisi, mille raskus ja ilmselgus ei saanud tervikuna jääda vastulausemenetluse pooltele ega apellatsioonikojale märkamata.

88 Apellatsioonikoda märkis nimelt, et vastulausete osakonna liige, kes allkirjastas üksi kirja, millega tehti hagejale teatavaks 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon, ei põhjendanud, miks käesolevas asjas tuleb kohaldada eeskirja, mis võimaldab ilmseid vigu parandada (vaidlustatud otsuse punkt 11).

89 Täiendavalt tuleb märkida, et ühtlustamisamet ise pühendas vastuse punktid 27–32 omal algatusel samuti 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioonis sisalduvate rikkumiste raskusele.

90 Vaidlustatud otsuse väljavõtete kohta, mis on ära toodud eespool punktis 15, märkis hageja apellatsioonikojale esitatud kaebuses samuti järgmist:

„Ühtlustamisameti hinnanguga, mille kohaselt [16. mai 2007. aasta otsuse algversioonis oli tehtud] „ilmne viga", ei saa nõustuda.

Ühtlustamisameti viidatud lehekülje 4 analüüsimisel ilmneb, et teatud laused on vaevalt arusaadavad:

[…]

Osundatud väljavõtted on vastuolulised, kuid need ei kujuta endast üldsegi ilmset viga. Millist neist kahest seisukohast tuleb pidada ilmselgelt ekslikuks?

Lõpuks katkeb kolmas [lõik] keset lauset […] Seetõttu ei ole [kõnealune lõik] arusaadav.

Siiski, kui võrrelda [16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni] lehekülje 4 kolmandat [lõiku] [16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni] kolmanda [lõiguga], siis ilmneb, et täiendatud ei ole esimest lauset, vaid lisatud on täiesti teistsugune osa, mis sisaldab uusi argumente, mis puudutavad asjaolu, et „säritatud filmid ja andmetöötlusseadmed on kaudselt sarnased". Need uued argumendid [ei kujuta endast] ilmse

vea [parandust] ning seetõttu ei ole [16. mai 2007. aasta otsuse] muudatus kooskõlas ühenduse kaubamärki reguleerivate õigusnormidega."

91 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioonis esinevate rikkumiste ilmselguse tõid seega esile nii hageja kui ka apellatsioonikoda ja ühtlustamisamet Üldkohtu menetluses.

92 Nagu eespool punktis 82 tõdeti, ammendus vastulausete osakonna pädevus vastulause lahendamiseks kuupäeval, mil ilma igasuguse õigusliku aluseta võeti vastu 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon. Selles suhtes tuleb märkida, et selline pädevuse ületamine kujutab endast rikkumist, mis seab kahtluse alla kõnealuse akti olulised tingimused, mistõttu tuleb tuvastada selle õigustühisus (vt eespool punkt 86).

93 Seega oli apellatsioonikoda niisuguse akti peale esitatud kaebust lahendades kohustatud tuvastama selle õigustühisuse ning akti tühistama, nagu ühtlustamisamet pealegi möönis oma vastuses küsimustele, mis Üldkohus pooltele selle kohta esitas.

94 Sellest järeldub esiteks, et apellatsioonikoda rikkus õigusnormi, kui ta analüüsis, kas 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon mõjutab hageja õiguslikku olukorda, ja jättis selle akti peale esitatud kaebuse läbi vaatamata, ning teiseks, et vaidlustatud otsus tuleb omal algatusel tühistada, kuna selles ei tühistatud kõnealust akti.

95 Eespool esitatust tuleneb samuti, et hageja taotletava kaubamärgi registreerimise õiguse ulatus määrati kindlaks 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooniga. Toimiku

materjalidest, mis hageja on Üldkohtule esitanud, ilmneb, et algversioon tehti talle teatavaks samal päeval. Hageja oleks seega vastavalt määruse nr 40/94 artiklile 59 pidanud esitama kaebuse kahe kuu jooksul alates sellest kuupäevast. Hageja ei eita siiski, et ta ei esitanud enne tähtaja möödumist selle otsuse peale kaebust. Seega tuleb tõdeda, et üldjuhul ei olnud hagejal enam õigust kuupäeval, mil ta oma kaebuse apellatsioonikojale esitas, vastulausete osakonna otsuse põhjendatust vaidlustada.

96 Siiski tuleb analüüsida hageja argumente tagajärgede kohta, mis olid sellel, et ühtlustamisamet teatas enne 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni teatavakstegemisest alanud kaebetähtaja möödumist oma kavatsusest otsus tühistada, ning argumente, mis hageja esitas õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte alusel.

– 8. juuni 2007. aasta kirja saatmise tagajärjed kaebuse esitamise tähtaja möödumisele

97 Hagejat teavitati 8. juuni 2007. aasta kirjaga (vt eespool punkt 17) vastulausete osakonna kavatsusest tühistada 16. mai 2007. aasta otsus.

98 Hageja väidab, et selle kirja saatmist, mis toimus 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni teatavakstegemisest alanud kaebetähtaja jooksul, tuleb arvesse võtta selle kaebuse vastuvõetavuse hindamisel, mille ta esitas apellatsioonikojale. Hageja viitab ka asjaolule, et ta vastas 8. juuni 2007. aasta kirjale selle tähtaja jooksul, mis talle kirjas oli antud.

99 Selles suhtes tuleb esiteks tõdeda, et määruse nr 40/94 artikli 77a lõike 2 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 80 lõige 2) alusel otsuse tühistamise kavatsusest vastulausemenetluse pooltele teatamine kujutab endast vastulausete osakonna jaoks kohustuslikku konsulteerimismeedet, mille eesmärk on võimaldada pooltel esitada oma seisukoht tühistamise õigustatuse kohta ning aidata seega ühtlustamisametil hinnata, kas määruse nr 40/94 artikli 77a lõikes 1 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 80 lõige 1) ette nähtud tingimused on täidetud. Neil asjaoludel ei saanud hagejal 8. juuni 2007. aasta kirja silmas pidades olla mingit kindlust otsuse osas, mille ühtlustamisamet 16. mai 2007. aasta otsuse tühistamise kohta teeb.

100 Teiseks tuleb märkida, et määruse nr 40/94 artikli 77a lõikest 3 nähtub, et tühistamismenetlus ei piira poolte õigust esitada kaebus otsuse peale, mille tühistamist kavandatakse.

101 Seetõttu ja kuna määruses nr 40/94 puuduvad otsesed täpsustused selle kohta, ei ole enne otsuse tühistamist huvitatud pooltega konsulteerimise alustamisel selle määruse artikli 77a lõike 2 alusel sama määruse artiklis 59 ette nähtud kaebetähtaega peatavat toimet (vt selle kohta Üldkohtu 1. juuli 2009. aasta otsus kohtuasjas T-419/07: Okalux *vs.* ühtlustamisamet - Messe Düsseldorf (OKATECH), EKL 2009, lk II-2477, punkt 34).

102 Argumendid, mis hageja esitas asjaolu kohta, et kaebemenetluse ja tühistamismenetluse samaaegne toimumine ei ole järjekindel, tuleb ka tagasi lükata.

103 Esiteks, isegi kui oletada, et kahe menetluse samaaegne toimumine ei ole tõepoolest järjekindel, ei takista niisugune järeldus siiski mingil juhul kohaldamast tingimusteta, selgeid ja täpseid sätteid, mis kuuluvad nii tühistamise tingimusi kui ka apellatsioonikojale kaebuste esitamise tähtaegu reguleerivate normide hulka.

104 Teiseks ei ole väidetav ebajärjekindlus tõendatud. Ühelt poolt võib tühistamismenetluse kiiresti lõpuni viia ja see peab lõppema kuue kuu jooksul alates otsuse teatavakstegemisest. Kuigi kohaldatavaid menetlustähtaegu silmas pidades on vähe tõenäoline, et apellatsioonikoda teeb otsuse enne tühistamismenetluse lõppu, tuleks juhul, kui apellatsioonikoja muutmata jäetud otsus hiljem tühistataks, lihtsalt uus otsus vastu võtta, ning juhul, kui apellatsioonikoda otsuse tühistaks, puuduks selle otsuse tühistamise menetlusel ese. Teiselt poolt, kui oletada, et edasikaevatud otsus tühistatakse, peaks apellatsioonikoda seejärel tõdema, et kaebust ei ole enam vaja lahendada. Hageja ei ole seega alust väita, et tühistamismenetluse alustamine sama otsuse peale kaebuse esitamisega samal ajal võiks viia ebajärjekindla tulemuseni.

105 Lõpuks ei saa hageja poolt 16. mai 2007. aasta otsuse põhjendatuse vaidlustamist tühistamismenetluses, mis on määruse nr 40/94 artiklis 57 ja sellele järgnevates artiklites ette nähtud kaebemenetlusest sõltumatu menetlus, pidada kõnealuse otsuse peale esitatud kaebuseks. Kaebuse esitamise suhtes kehtivad nimelt menetluslikud nõuded – kaasa arvatud lõivu tasumine – ja vorminõuded, mida hageja ei täitnud. Igal juhul ja isegi kui oletada, et 23. juulil 2007 saadetud kirja hageja märkustega võiks käsitada 16. mai 2007. aasta otsuse peale esitatud kaebuseks, oleks niisugune kaebus esitatud pärast tähtaja möödumist.

106 Eespool esitatust tuleneb, et hagejal ei ole alust väita, et 8. juuni 2007. aasta kirja saatmine peatas kaebuse esitamise tähtaja, mis hakkas kulgema alates 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni teatavakstegemisest.

– Hageja argumendid õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte kohta

107 Hageja väidab, et ta võis 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni peale kaebuse esitada õiguspärase ootuse tõttu, mille oli tekitanud vastulausete osakonna ühe liikme 19. detsembril 2007 kirjutatud kiri (vt eespool punkt 22). Ta väidab samuti, et selle põhimõtte järgimine nõudis, et ühtlustamisamet oleks talle teatanud, et 8. juuni 2007. aasta kiri, milles teavitati teda kavatsusest 16. mai 2007. aasta otsus tühistada (vt eespool punkt 17), ei olnud kaebuse esitamise tähtaja kulgemist peatava toimega.

108 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et isegi seda tõendavate konkreetsete aktide puudumisel on võimalus tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele kõigil isikutel, kellel institutsioon on konkreetseid kinnitusi andes tekitanud põhjendatud lootusi. Sellisteks kinnitusteks on mis tahes vormis edastatud täpne, tingimusteta ja ühtne teave, mis on pärit volitatud ja usaldusväärsest allikast (vt Üldkohtu 5. aprilli 2006. aasta otsus kohtuasjas T-388/04: Kachakil Amar *vs.* ühtlustamisamet (kolmnurgaga lõppev pikisuunaline joon), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 26 ja seal viidatud kohtupraktika).

109 Seevastu ei saa haldusasutuse antud konkreetsete kinnituste puudumise korral selle põhimõtte rikkumisele viidata (vt Üldkohtu 14. veebruari 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-376/05 ja T-383/05: TEA-CEGOS ja STG *vs.* komisjon, EKL 2006, lk II-205, punkt 88 ja seal viidatud kohtupraktika).

110 Vastavalt kohtupraktikale ei ole poolel alust õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumisele viitamiseks tugineda haldusasutuse vaikimisele. Neil asjaoludel ei saa asjaolu, et pooltele 8. juunil 2007 saadetud kirjas, milles vastulausete osakonna liige andis teada oma kavatsusest 16. mai 2007. aasta otsus tühistada, ei olnud märgitud, et tühistamismenetluse alustamine ei katkesta ega peata määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud kaebetähtaja kulgemist, pidada selliseks, mis võis hagejal tekitada põhjendatud lootusi, et katkeb või peatub see kohustuslik tähtaeg, mille kehtimist oli talle pealegi 16. mai 2007. aasta otsuse teatavakstegemisel meelde tuletatud.

111 Siiski on selge, et 19. detsembri 2007. aasta kirjas märkis ühtlustamisameti teenistuja pooltele, et 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versioon oli otsus, mille peale saab esitada kaebuse tähtaja jooksul, mille lähtepunkt oli 16. mai 2007. aasta otsuse kõnealuse uue versiooni teatavakstegemine.

112 Tuleb tõdeda, et selles kirjas piirduti vastulausete osakonna menetluse pooltele selle märkimisega, et nad võivad esitada kaebuse 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni peale, mis tehti neile teatavaks 26. novembril 2007. Selline märge ei tähendanud konkreetselt ja tingimusteta, et hageja võis sel kuupäeval veel esitada kaebuse 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni peale, mis – nagu eespool leiti (vt eespool punktid 93–95) – on käesoleval juhul ainus õiguslikke tagajärgi tekitanud akt.

113 Igal juhul ei ole hagejal alust tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele, selleks et pääseda aegumisest, mis leidis aset, kuna ta jättis kaebuse 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni peale kaebetähtaja jooksul esitamata.

114 Mis puudutab nimelt võimalust tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele selleks, et pääseda kaebuse aegumistähtaja kohaldamisest, siis tuleneb kohtupraktikast,

et hageja peab olema võimeline selgitama, milles seisnevad põhjendatud lootused, mis rajanevad ühenduse ametiasutuse poolt talle antud konkreetsetel kinnitustel, mis ajasid segadusse heauskse isiku, kes on näidanud üles kogu nõutavat hoolsust, mida tavapäraselt teadliku isiku puhul eeldatakse (Euroopa Kohtu 13. detsembri 2000. aasta määrus kohtuasjas C-44/00 P: Sodima *vs.* komisjon, EKL 2000, lk I-11231, punkt 50).

115 Võttes arvesse kaebuse esitamise tähtaja kohustuslikkust, mida hagejale pealegi 16. mai 2007. aasta otsuse algversiooni teatavakstegemisel meelde tuletati, ja seda, et hageja ei esitanud selle tähtaja jooksul isegi tagamismeetmena selle otsuse peale kaebust, ei näidanud hageja käesolevas asjas üles hoolsust, mida tavapäraselt nõutakse selleks, et oleks võimalik tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele (vt selle kohta eespool punktis 101 viidatud kohtuotsus OKATECH, punkt 53).

116 Eespool esitatust tuleneb, et hagejal ei ole alust väita, et apellatsioonikoda jättis ekslikult tema kaebuse vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata osas, milles kaebuses sooviti vaidlustada vastulausete osakonna otsuse põhjendatust.

Nõue, et Üldkohus lükkaks vastulause täielikult tagasi

Ühtlustamisameti argumendid

117 Ühtlustamisamet väidab, et Üldkohtu pädevus on määratletud määruse nr 40/94 artiklis 63 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 65) ning et see piirdub järelikult apellatsioonikodade otsuste seaduslikkuse kontrollimisega, mille tulemuseks saab vajaduse

korral olla üksnes nende otsuste tühistamine või muutmine. Seetõttu ei ole vastuvõetav hageja nõue, et Üldkohus lükkaks vastulause tagasi.

Üldkohtu hinnang

118 Oma teises nõudes palub hageja esimese võimalusena Üldkohtul pärast vaidlustatud otsuse tühistamist täielikult tagasi lükata vastulause, mille on esitanud varasema Hispaania kujutismärgi dm omanik.

119 Määruse nr 40/94 artikli 63 lõike 3 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 65 lõige 3) kohaselt on liidu kohus pädev apellatsioonikodade otsuseid nii tühistama kui ka muutma. Nõue, et Üldkohus võtaks vastu otsuse, mille oleks ühe poole hinnangul pidanud tegema apellatsioonikoda, kuulub seega apellatsioonikoja otsuste muutmise pädevuse hulka, mis on ette nähtud määruse nr 40/94 artikli 63 lõikes 3 (vt selle kohta Üldkohtu 12. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-363/04: Koipe *vs.* ühtlustamisamet - Aceites del Sur (La Española), EKL 2007, lk II-3355, punktid 29 ja 30, ning 11. veebruari 2009. aasta otsus kohtuasjas T-413/07: Bayern Innovativ *vs.* ühtlustamisamet – Life Sciences Partners Perstock (LifeScience), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 14–16).

120 Nagu eespool leiti (vt eespool punkt 116), kohaldas apellatsioonikoda siiski õigesti kaebuste vastuvõetavust reguleerivaid norme, kui ta leidis, et hagejal ei olnud õigust vaidlustada selle otsuse põhjendatust, millega vastulausete osakond lahendas vastulause. Järelikult tuleb jätta rahuldamata hageja nõue, et Üldkohus lükkaks vastulause tagasi.

Nõue, et Üldkohus saadaks asja tagasi ühtlustamisametile

Ühtlustamisameti argumendid

121 Ühtlustamisamet väidab, et ta on vastavalt määruse nr 40/94 artikli 63 lõikele 6 (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 65 lõige 6) kohustatud võtma vajalikud meetmed Üldkohtu otsuste täitmiseks. Sellest tulenevalt on vastuvõetamatud Üldkohtule esitatud nõuded teha ühtlustamisametile ettekirjutus.

Üldkohtu hinnang

122 Vastavalt määruse nr 40/94 artikli 63 lõikele 6 peab ühtlustamisamet võtma vajalikud meetmed liidu kohtu otsuste täitmiseks. Sellest tulenevalt puudub ese hageja täiendavalt esitatud nõudel, et Üldkohus saadaks asja tagasi ühtlustamisametile, ning seetõttu on nõue vastuvõetamatu.

Kohtukulud

123 Hageja nõue, et kohtukulud mõistetaks välja vastulause esitajalt, tuleb jätta rahuldamata, kuna viimane ei astunud Üldkohtu menetlusse.

124 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Üldkohus võib kodukorra artikli 87 lõike 3 alusel siiski otsustada, et pool hüvitab kulud, mida ta on kohtu arvates põhjendamatult või pahatahtlikult teisele poolele tekitanud, isegi kui otsus on tehtud tema kasuks.

125 Käesoleva kohtuasja asjaoludel tuleb silmas pidada esiteks asjaolu, et 16. mai 2007. aasta otsuse algversioon sisaldas arusaamatut põhjendust, teiseks nende rikkumiste raskust, mis pandi toime 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni teatavakstegemisel, ning kolmandaks asjaolu, et 19. detsembril 2007 ühtlustamisameti poolt hagejale saadetud kirjas julgustati viimast apellatsioonikojale kaebust esitama. Järelikult tuleb pidada kodukorra artikli 87 lõike 3 tähenduses põhjendamatult tekitatuteks kõiki hageja kulusid käesolevas menetluses ning sel põhjusel mõista kõik kohtukulud välja ühtlustamisametilt, isegi vaatamata sellele, et hageja ei ole vastavat nõuet esitanud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 30. oktoobri 2008. aasta otsus (asi R 228/2008-1), mis käsitleb Distribuciones Mylar, SA ja dm-drogerie markt

GmbH & Co. KG vahelist vastulausemenetlust, osas, milles ei tühistatud vastulausete osakonna 16. mai 2007. aasta otsuse muudetud versiooni.

2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

3. Mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 9. septembril 2011 Luxembourgis.

Allkirjad